

[Bækgaard.]

at denne Paaligningsmaade skal bruges i nogen stor Udstrækning, maaske slet ikke, og for det andet bliver det sikkert et stort Apparat at sætte i Gang for de forholdsvist smaa Beløb, som der de fleste Steder vil blive Tale om, saa alene den Omstændighed vil maaske virke hemmende for Brugen af denne Bestemmelse. Hvor titaltalende det end ser ud, er det maaske alligevel et Led i Bestræbelserne for yderligere at belaste Jorden med større Skatter.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gaa yderligere i Enkeltheder, idet jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider betragter det som givet, at Lovforslaget maa til Behandling i et Udvalg, hvor der saa vil blive Lejlighed til nærmere Forhandling og Undersøgelse.

Den højtærede Minister udtalte flere Gange, at han troede, det var almindelig erkendt, at der ikke var Tvivl om det heldige i, at der blev foretaget en Overflytning fra Bygningsværdierne til Jordværdierne. Jeg er ikke vis paa, at man fra alle Sider er enig med den højtærede Minister i dette Synspunkt. Jeg har i alt Fald den Opfattelse, at paa en Ejendom — og det er jo Regelen, at en Ejendom bestaar af baade Jord og Bygninger — er Jord og Bygninger saa stærkt knyttet til hinanden og har saa stor Forbindelse med hinanden, ogsaa med Hensyn til Rentabilitet og Udbytte, at der i høj Grad kan herske Tvivl om, hvorvidt det er heldigt, at vi helt forlader Bygningsværdien som Skatteobjekt og gaar fuldt ud over til Jordværdien. Jeg er i saa Henseende enig i de Udtalelser, som fandt Udtryk fra den daværende Indenrigsministers Side i 1926: at han troede ikke, vi vilde faa en retfærdig Beskatning, dersom vi helt forlod Ejendomsskylden.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg paa et senere Tidspunkt skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Johannes Hansen: Det er ikke mange Dage siden, at det foreliggende Lovforslag blev vedtaget ved tredje Behandling i det andet høje Ting, hvor det var Genstand for en ret indgaaende Drøftelse. Under Hensyn hertil og da den højtærede Indenrigsminister ret udførligt har gjort Rede for Lovforslagets Indhold, skal jeg afstaa fra at give mig i Kast med en mere udførlig og grundig Gennemgang af Lovforslaget. Jeg skal ogsaa gøre det, fordi der i Øjeblikket paa Landstingets Bord ligger et ganske betydeligt Arbejdsstof.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give Lovforslaget Tilslutning. Vi kan tiltræde de Principper, som det er opbygget paa, og vi kan billige den meget lempelige Maade, den Varsomhed, hvormed Beskatningen indenfor det Omraade, Lovforslaget beskæftiger sig med, føres fra den nuværende Form over i den nye. Det nye, som jo altsaa egentlig kun er et nyt Skridt paa den Bane, vi betraadte i 1926, er, at de kommunale Ejendomsskatter i højere Grad end hidtil vil blive Grundskyld, medens den Del af Ejendomsskatterne, som har hvilet paa Bygningerne, Ejendomsskylden, vil blive Genstand for en Afsvækkelse og forandres til en Slags Gammelskat. Da nu vort Parti har Grundskylden paa sit Program, falder det os let at billige det nye, saa meget mere som det melder sig paa en meget lemfældig Maade.

For København, Frederiksberg og Købstæderne gælder det saaledes, at for saa vidt Kommunalbestyrelserne der vedtager paa fast Ejendom at ligne mere end en Sjettedel af de Udgifter, der i det paagældende Skatteaar er Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer, kan Grundskylden ikke i noget Skatteaar stige med mere end 1 promille over det, den var fastsat til i det foregaaende Skatteaar. Det er en Bestemmelse, der viser, hvor forsigtigt man behandler Spørgsmaalet.

For Sognekommunernes Vedkommende er Bestemmelserne om Fradrag og Omlægning ogsaa af den Art, at Overgangen bliver saa umærkelig, som det kan være muligt, naar man gaar fra en Skattelov over til en anden. Jeg synes, det maa anerkendes, at den højtærede Minister har formuleret Bestemmelserne saadan, at Lovforslaget ikke indeholder nogen Trusel mod Landejendomme, ikke indeholder nogen Trusel om en pludselig og voldsom Flytning af Ejendomsskatter fra By til Land indenfor de blandede Kommuner. Jeg mener, at de Eksempler, der foreligger som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning, viser, at Landbrugsejendommene ikke trues ved den Skattelov, der her foreligger; tværtimod viser hele Materialet, at de Flytninger, der er Tale om fra By til Land, er ganske minimale og ikke kunde ventes at blive mindre, end de er blevet, ved en ny Skattelov af det Indhold, som der her stilles Forslag om.

Jeg finder altsaa, at der ikke er nogen saglig Begrundelse for at tale om Overvæltning af Skatter fra Stationsbyer og bymæssige Dele af en Kommune paa Landbrugsjorden.

For Amtsskatternes Vedkommende sy-